

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 lutego 2018r

Sąd Okręgowy w Poznaniu Wydział XII Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSO Hanna Ratajczak

Ławnicy: -----

Protokolant: Katarzyna Słup-Ostrawska

po rozpoznaniu w dniu 8 lutego 2018 roku w Poznaniu

sprawy z powództwa **K. P. reprezentowany przez opiekuna prawnego B. R.**

przeciwko **Towarzystwo (...) SA Oddział w P.**

o zapłatę

I. Zasądza od pozwanego na rzecz powoda podwyższoną rentę w wysokości 7.000zł (siedem tysięcy zł) płatną do rąk opiekuna prawnego B. R. do dnia 10-tego każdego miesiąca z odsetkami ustawowymi w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat począwszy od 17 listopada 2015r i to w miejsce renty zasądzonej prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 23 .10.2002 w sprawie XIIC 114/99

II. W pozostałej części powództwo oddala

III. Kosztami sądowymi w połowie obciąża pozwanego i z tego tytułu zasądza od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa Sąd Okręgowy w Poznaniu kwotę 4339,31zł, odstępując od obciążania powoda pozostałymi kosztami sądowymi

IV. Koszty pozasądowe wzajemnie znieść.

SSO Hanna Ratajczak

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 28 października 2015 roku (k. 1- 24) powód K. P. działający przez przedstawiciela ustawowego matkę B. R. wniósł o zasądzenie od pozwanego Towarzystwa (...) S.A.” podwyższonej renty w wysokości 14.000 zł miesięcznie, płatnej do rąk matki powoda B. R. jako przedstawiciela ustawowego, do 10-tego każdego miesiąca wraz z odsetkami w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat, począwszy od dnia wytoczenia powództwa- w miejsce renty zasądzonej prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 23 października 2002 roku, w sprawie o sygnaturze XII C 114/99 w wysokości 1.800 zł miesięcznie, dobrowolnie zwiększonej przez pozwanego od dnia 01 maja 2014 roku do kwoty 2.825,31 zł miesięcznie. Ponadto powód złożył wniosek o zwolnienie go w całości od kosztów sądowych z uwagi na fakt, iż nie jest on w stanie ponieść kosztów niniejszego postępowania bez uszczerbku dla koniecznego utrzymania siebie samego.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że w dniu 06 czerwca 1993 roku uległ wypadkowi drogowemu w wyniku, którego doznał poważnych obrażeń ciała i mózgu. Kierowca pojazdu i sprawca wypadku był ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej u pozwanego. Prawomocnym wyrokiem z dnia 23 października 2002 Sąd Okręgowy w Poznaniu zasądził od pozwanego M. P. i Towarzystwa (...) SA na rzecz powoda rentę z tytułu utraconych zarobków 561,89 zł miesięcznie oraz zwiększonych potrzeb 1.238,11 zł miesięcznie, łącznie 1.800 zł. Nadto w wyroku Sąd ustalił

odpowiedzialność pozwanego za skutki wypadku mogące ujawnić się w przyszłości, powyższe rozstrzygnięcie w tym zakresie zostało utrzymane w mocy wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 27 czerwca 2003 roku. Od czerwca 2003 roku znacząco zmieniła się sytuacja zdrowotna i życiowa powoda. Stan zdrowia powoda znacznie się pogorszył, nastąpiło też zwiększenie kosztów jego utrzymania, leczenia oraz sprawowania opieki. Wobec zwiększonych potrzeb powoda wysokość renty nie wystarcza na pokrycie nawet najbardziej podstawowych jego wydatków. Pomimo zapewnienia powodowi stałej oraz fachowej opieki medycznej i terapeutycznej, jego stan zdrowia systematycznie się pogarsza. Na przestrzeni ostatnich 2 lat stan zdrowia powoda pogorszył się na tyle, iż matka powoda musi nad nim sprawować stałą, nieprzerwaną opiekę.

W wykonaniu zobowiązania Sądu w piśmie procesowym z dnia 27 listopada 2015 roku pełnomocnik powoda wykazał aktualne koszty jego utrzymania.

Postanowieniem z dnia 07 grudnia 2015 roku (k. 125) Sąd zwolnił powoda od kosztów sądowych w całości.

W odpowiedzi na pozew z dnia 28 grudnia 2015 roku (k. 132) pozwany wniósł o oddalenie powództwa, zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania według norm przepisanych.

Pozwany w uzasadnieniu pisma wskazał, że wypłaca rentę powodowi z tytułu zwiększonych potrzeb i z tytułu utraconego dochodu w ramach odpowiedzialności gwarancyjnej za zdarzenia z dnia 06 czerwca 1993 roku. Pozwany przyznał, iż wydał w dniu 12 grudnia 2014 roku decyzję waloryzującą wypłacane świadczenia do kwoty 2.825,31 zł miesięcznie, począwszy od dnia 01 maja 2014 roku. Pozwany zaprzeczył wszelkim twierdzeniom pozwu dotyczącym zwiększonych potrzeb i utraconych dochodów oraz wobec braku ich wykazania.

Wykonując zobowiązanie Sądu strona powodowa w piśmie procesowym z dnia 14 stycznia 2016 roku zaprzeczyła wszystkim twierdzeniom zawartym w odpowiedzi na pozew, za wyjątkiem które sam wyraźnie przyznaje.

Sąd postanowieniem wydanym na rozprawie w dniu 16 marca 2017 roku (k. 305) dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego z dziedziny psychologii klinicznej oraz psychiatrii na okoliczność aktualnego stanu zdrowia powoda, ustalenia czy jego stan zdrowia po roku 2003 uległ pogorszeniu, czy jest konieczne stałe jego leczenie i rehabilitacja, ustalenia czy powód jest osobą samodzielną, czy wymaga stałej i specjalistycznej opieki.

W dniu 11 maja 2017 roku do tut. Sądu wpłynęła opinia sądowo-psychologiczna z dnia 10 maja 2017 roku (k. 356-360).

W dniu 19 września 2017 roku do tut. Sądu wpłynęła opinia sądowo-psychiatryczna z dnia 11 września 2017 roku (k. 382-391). Żadna ze stron nie złożyła zarzutów do opinii.

W dalszym toku postępowania strony podtrzymywały swoje stanowiska procesowe.

Sąd Okręgowy ustalił co następuje:

W dniu 06 czerwca 1993 roku powód K. P. uczestniczył w wypadku drogowym jako pasażer, samochodem kierował M. P.. W wyniku wypadku powód odniósł ciężkie obrażenia ciała w postaci urazu twarzoczaszki ze złamaniem kości czołowo-skroniowej lewej, stłuczenia mózgu w okolicy czołowej oraz stłuczenia mózgu w okolicy czołowej oraz stłuczenia pnia mózgu, z krwawieniem nadoponowym wymagającym trepanopunkcji z ewakuacją krwaka, wielodniowej śpiączki mózgowej, pourazowej oraz zaburzeń podstawowych funkcji życiowych wymagających postępowania reanimacyjnego, w tym tracheotomii.

Przed Sądem Okręgowym w Poznaniu toczyła się sprawa o sygnaturze XII C 114/99 przeciwko Towarzystwu (...) S.A. w P. oraz M. P. o zapłatę. Sąd Okręgowy w Poznaniu w pkt. 2 sentencji wyroku z dnia 23 października 2002 roku zasądził od pozwanych na rzecz powoda K. P. rentę w kwocie 1.800 zł miesięcznie, płatną z góry do 15-tego dnia każdego miesiąca z odsetkami ustawowymi w razie zwłoki w płatności każdej z rat, począwszy od daty uprawomocnienia się wyroku. Sąd Apelacyjny na skutek apelacji wniesionej przez powoda wyrokiem z dnia 27 czerwca 2003 roku zamienił wyrok Sadu I Instancji w zakresie punktu 1 sentencji wyroku, a w pozostałym zakresie apelację oddalił. Na powyższą

kwotę 1.800 zł zasądzonej tytułem renty składają się 561,89 zł tytułem utraconego zarobku, po przyjęciu możliwości zarobkowych powoda na poziomie wynagrodzenia minimalnego oraz 1238,11 zł tytułem zwiększonych potrzeb.

Sąd Okręgowy w sprawie XII C 114/99 ustalił, w oparciu o opinię biegłego sądowego, że u powoda wystąpił późny zespół pourazowy psychoorganiczny. Schorzenie to spowodowało niezdolność do pracy oraz trwałe uszczerbek na zdrowiu w wysokości 70%. Powód mógł pracować w celach rehabilitacyjnych, w ramach terapii zajęciowej, a nie zarobkowo. Nie wymagał ciągłej obecności drugiej osoby, a jego stan zdrowia zależny był od przyjmowania leków i rehabilitacji. Potrzeba nadzoru spowodowana była niechęcią do systematycznego leczenia. Ponadto biegły okulista stwierdził, że powód cierpi na stałe pourazowe rozszerzenie źrenicy oka prawego, podwojone widzenie, porażenie nerwu okoloruchowego prawego, zanik nerwu wzrokowego prawego, ponadto w polu widzenia w prawym oku występują mroczki. Powód okresowo potrzebuje pomocy osób trzecich, jego samodzielność ogranicza się do czynności samoobsługowych, nie jest stanie egzystować zupełnie bez pomocy. Nadto ustalono, że powód okresowo cierpi na ostre psychozy, przejawiające się między innymi agresją kierowaną na najbliższe i inne osoby. Jego rokowania na przyszłość co do jego stanu zdrowia i możliwości samodzielnego utrzymania były wówczas pomyślne. Biegli przewidywali możliwość pewnej poprawy jego stanu, pod warunkiem systematycznej rehabilitacji i farmakoterapii. K. P. w następstwie skutków wypadku utracił zdolność do pracy całkowicie.

Powód już po wypadku zdał egzamin z języka niemieckiego co zostało poświadczane certyfikatem, miał możliwość podjęcia studiów na wolnym Uniwersytecie w B.. Jego stan psychiczny jednak nie pozwolił na podjęcie studiów.

Dowód: wyrok z dnia 23 października 2002 roku wydanym w sprawie XII C 114/99 wraz z uzasadnieniem (k. 544, 555- 574 akt sprawy Sądu Okręgowego w Poznaniu o sygnaturze XII C 114/99), wyrok z dnia 27 czerwca 2003 roku wraz z uzasadnieniem (k. 620- 637 akt sprawy Sądu Okręgowego w Poznaniu o sygnaturze XII C 114/99)

W okresie po wypadku do roku 2013 powód wraz z matką i jej mężem mieszkał na terenie Niemiec, tam kontynuował leczenie i rehabilitację. Mimo czynionych starań stan zdrowia pogarszał się, objawy po wypadku pogłębiły się, pojawiły się przesłanki wobec, których konieczne stało się jego ubezwłasnowolnienie. Postanowieniem Sądu Okręgowego w Poznaniu w sprawie o sygnaturze XII Ns 293/13 z dnia 27 czerwca 2014 roku powód został ubezwłasnowolniony całkowicie. Sąd Rejonowy P. (...) postanowieniem z dnia 16 września 2014 roku ustanowił nad całkowicie ubezwłasnowolnionym K. P. opiekę prawną, a obowiązki opiekuna powierzył B. R., matce powoda.

Powód przebywa praktycznie cały czas w domu gdzie czuje się najbezpieczniej, w ciepłych porach roku czas również spędza w przydomowym ogrodzie. Matka powoda zainstalowała monitoring tak aby mieć syna pod nadzorem praktycznie cały czas. Mimo stosowanego leczenia farmakologicznego w dużych dawkach nie przyniosło ono oczekiwanych rezultatów. Głównym problemem jest agresja powoda, która jest również kierowana na matkę powoda.

Powód jest apatyczny, nie chce wstawać, myć się, jest w stanie sam się ubrać oraz zjeść pod warunkiem że ma podrobione jedzenie. K. P. nie chce zażywać leków, są mu podawane w posiłkach, herbacie. Kiedy powód oświadcza, że nie będzie czegoś jadł, wówczas matka przyrządza mu coś innego, albowiem konieczne jest podanie mu leków. Kiedy odmawia jedzenia leki podawane są mu poprzez iniekcje. Matka powoda wówczas najmuje osobę, które poda mu leki w tej formie. Kiedy dochodzi do zachowań agresywnych ze strony powoda potrzebni są dwaj mężczyźni do podania jednego zastrzyku.

Dowód: wydruk postanowienia Sądu Rejonowego P. (...), z dnia 16 września 2014 roku (k. 27), postanowienie Sądu okręgowego w Poznaniu w sprawie XII Ns 293/13 z dnia 27 czerwca 2014 roku (k. 58), dokumentacja medyczna (k. 49- 57, 59- 62, 229, 234, 246), zeznania świadków L. R. (k. 236- 236v), L. S., J. O. (transkrypcja protokołu z dnia 31 marca 2016 roku k. 195-222), B. R. (transkrypcja protokołu z dnia 16 marca 2017 roku k. 307- 351)

Powód K. P. ma 44 lata, jest trwale niezdolny do pracy, ma orzeczoną niepełnosprawność, na stałe opiekę nad nim sprawuje matka, będąca jednocześnie jego opiekunem prawnym. Powód otrzymuje rentę rodzinną w kwocie 1.395 zł oraz rentę odszkodowawczą w kwocie 2.942,80 zł miesięcznie.

Koszty utrzymania powoda są ponad przeciętne z uwagi na występujące u niego schorzenia wymaga leczenia psychiatrycznego, rehabilitacji, częstego wykonywania podstawowych badań, leczenia stomatologicznego z uwagi na uboczne działanie przyjmowanych leków, nadto potrzebuje stałego dozoru.

W oparciu o zgromadzony materiał dowodowy oraz zasady doświadczenia życiowego Sąd ustalił koszty utrzymania powoda, które kształtują się następująco: 485 zł udział w kosztach utrzymania domu (w tym prąd około 85 zł, gaz 150 zł, woda 50 zł, podatek od nieruchomości 15,50 zł, śmieci 12 zł, telefon 117 zł, ubezpieczenie domu 28 zł), 1.000 zł wyżywienie, 1.000 zł pomoc w opiece, 400 zł psychiatra, 960 zł fizjoterapia (3 razy w tygodniu jedna godzina średnio po 80 zł), badania laboratoryjne oraz wizyty lekarskie 200 zł, 60 zł rezonans magnetyczny głowy (raz w roku koszt 700 zł), leki 80 zł, 50 zł leczenie stomatologiczne, 150 zł odzież i obuwie, 325 zł udział w kosztach utrzymania samochodu i paliwa, 1.169 zł wyciąg z marihuany (...) (kuracja miesięczna), 2.170 zł turnus rehabilitacyjny (miesięczny pobyt wraz z opiekunem 13.000 zł dwa razy w roku), łącznie około 8.049 zł.

Dowód: orzeczenie o niepełnosprawności z dnia 20 lipca 2015 roku (k. 48- 48v), dokumentacja medyczna (k. 49- 57, 59- 62, 229, 234, 246), faktury, rachunki (k. 63-64, 71-74, 76-82, 84-85, 88-90, 93- 95, 231-233, 235, 245, 421-), polisa nr (...), decyzja z dnia 13 stycznia 2015 roku (k. 92), oświadczenie o stanie rodzinnym, majątku, dochodach i źródłach utrzymania (k. 109-114), zestawienie wydatków (k. 121- 123), Opinia sądu psychologiczna z dnia 10 maja 2017 roku (k. 356- 360), Opinia sądu psychiatryczna z dnia 11 września 2017 roku (k. 382- 391), zeznania świadków L. R. (k. 236- 236v), L. S., (transkrypcja protokołu z dnia 31 marca 2016 roku k. 195-222), B. R. (transkrypcja protokołu z dnia 16 marca 2017 roku k. 307- 351)

Pozwany pismem z dnia 18 października 2005 roku poinformował powoda, że renta z tytułu zwiększonych potrzeb została podwyższona do kwoty 1.588,11 zł miesięcznie.

Pismami z dnia 23 maja 2014 roku oraz 14 października 2014 roku powód wystąpił do pozwanego Towarzystwa (...) S.A.” z wezwaniem do zapłaty o podwyższenie renty do kwoty 14.000 zł miesięcznie. W odpowiedzi pozwany pismem z dnia 18 grudnia 2014 roku powiadomił, że została od dnia 01 maja 2014 roku ustalona nowa wysokość renty z tytułu utraconych dochodów na kwotę 1.237,20 zł.

Pozwany pismem z dnia 07 stycznia 2016 roku (k. 167) poinformował, iż dokonano przeliczenia świadczenia z tytułu utraconych dochodów i aktualna wysokość renty w tej części będzie wypłacana w kwocie 1.355,69 zł. Obecnie wysokość wypłacanego świadczenia tytułem renty odszkodowawczej to 2.942,80 zł.

Dowód: zawiadomienie z dnia 18 października 2005 roku (k. 30- 31), wezwanie do zapłaty z dnia 23 maja 2014 roku (k. 32- 34), ponowne wezwanie do zapłaty z dnia 14 października 2014 roku (k. 36- 38), zawiadomienie z dnia 07 stycznia 2016 roku (k. 167), zeznania B. R. (transkrypcja protokołu z dnia 16 marca 2017 roku k. 307-351)

Od roku 2003 Stan powoda niewątpliwie się pogorszył, niedługo po wypadku dostał się na studia, wyjeżdżał z rodziną na wakacje, jeździł na nartach, obecnie jego stan zdrowia uzasadniał orzeczenie całkowitego ubezwłasnowolnienia. Powód jest mniej samodzielny w większym zakresie potrzebuje pomocy i dozoru w życiu codziennym.

Powód w wyniku wypadku doznał skomplikowanego urazu głowy. Po zakończonym leczeniu i rehabilitacji powód zachował część potencjału intelektualnego, powód próbował wrócić do pełnionych wcześniej ról społecznych. Obecnie biegła psycholog stwierdziła, iż stan zdrowia powoda po roku 2003 uległ znacznemu pogorszeniu. Przyczyną tego jest postępujący charakter zaburzeń nabytych w związku z organicznym uszkodzeniem (...) pourazowym. U powoda nastąpił regres w rozwoju społecznym do etapu wieku szkolnego, zanik umiejętności społecznych, depriwacja potrzeb fizycznych i psychicznych, izolacja społeczna i brak motywacji do działania. Wobec powyższego biegła psycholog B. G. wskazała, że konieczne jest stałe leczenie i rehabilitacja u powoda, w tym terapia zajęciowa, turnusy rehabilitacyjne. Nadto, że obecny stan zdrowia powoda powoduje, że nie jest on osobą samodzielną. Odległe następstwa urazu głowy, którego doznał powód w wyniku przedmiotowego wypadku, powodują dezorientację i w następstwie tego

agresje powoda. Powód wymaga stałej opieki specjalistycznej w postaci rehabilitacji procesów poznawczych i zintensyfikowania procesu aktywizacji społecznej.

W oparciu o opinię pisemną biegłej M. M. należy stwierdzić, że powód cierpi na zaburzenia procesów psychicznych, powstałe na skutek urazu głowy podczas wypadku komunikacyjnego w dniu 06 czerwca 1993 roku. Aktualnie biegła psychiatra rozpoznała u K. P. organiczny zespół psychoorganiczny otępienny (który na przestrzeni lat uległ pogłębieniu) pourazowy, organiczne zaburzenia osobowości, zachowania i emocji z tendencją do stanów dysfotycznych i zachowań agresywnych, organiczne zaburzenia urojeniowe.

Po roku 2003 roku stan zdrowia psychicznego powoda uległ pogorszeniu- stał się niesamodzielny zarówno w warunkach domowych (wymaga nadzoru przy czynnościach higienicznych, podania jedzenia), jak i poza domem w ternie gubi się, podejmuje zachowania ryzykowne (kąpiel w jeziorze w chłodnej porze roku, na dużych dawkach leków). Wymaga ścisłej kontroli przyjmowania leków. Nie mając poczucia choroby, odmawia ich przyjmowania. Jako, że leki są nieodzowne, istnieje konieczność podawania ich w posiłkach bez wiedzy chorego lub w iniekcjach z zastosowaniem przymusu. K. P. nie podejmuje kontaktów społecznych, wycofał się z pełnienia ról społecznych. P.- nie buduje swojej przyszłości, wykazuje regres społeczny.

Biegła psychiatra wskazała, że konieczne jest stałe leczenie specjalistyczne i psychiatryczne i oddziaływania korygujące, rehabilitacja neuropsychologiczna. Optymalnym leczeniem psychofarmakologicznym jest zastosowanie preparatu medycznej marihuany (...) w leczeniu skojarzonym z lekami psychotropowymi z grupy neuroleptyków i leków o charakterze kognitywnym. Nie zapewnienie badanemu optymalnego leczenia, będzie prowadziło do pogłębienia się deficytów poznawczych, narastania derealizacji, dezorientacji i kumulowania się napięć, prowadzących do zachowań agresywnych z zagrożeniem dla otoczenia.

K. P. jest osobą niesamodzielną, wymagającą opieki i pomocy stałej. Z uwagi na zagrożenie na które się wystawia poza domem, wymaga każdorazowo towarzyszenia mu, w warunkach domowych- pomocy przy czynnościach higienicznych, ubieraniu, przygotowywaniu posiłków. Wymaga bezwzględnego nadzoru w procesie leczenia.

Dowód: zeznania świadków J. T. (k. 285- 285v), L. R. (k. 236- 236v), L. S., J. O. (transkrypcja protokołu z dnia 31 marca 2016 roku k. 195-222), B. R. (transkrypcja protokołu z dnia 16 marca 2017 roku k. 307- 351), opinia sądu psychologiczna z dnia 10 maja 2017 roku (k. 356- 360), opinia sądu psychiatryczna z dnia 11 września 2017 roku (k. 382- 391)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych dowodów.

Sąd dał wiarę powołanym wyżej dokumentom oraz ich odpisom i kserokopiom, albowiem nie były przez strony kwestionowane, jak również nie budziły wątpliwości Sądu co do ich prawdziwości i autentyczności. Podkreślić przy tym należy, że zgodnie z art. 244§1 kpc dokumenty urzędowe, sporządzone w przepisanej formie przez powołane do tego organy władzy publicznej i inne organy państwowe w zakresie ich działania, stanowią dowód tego co zostało w nich urzędowo zaświadczone. Z kolei w świetle art. 245 kpc dokument prywatny stanowi dowód tego, że osoba, która go podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie.

Kluczowym dowodem w niniejszej sprawie były opinie pisemne z dnia 10 maja 2017 roku oraz z dnia 11 września 2017 roku. Sąd uznał obie opinie za pełnowartościowy materiał dowodowy. Obie biegłe w treści swej opinii jednoznacznie stwierdziły, że stan zdrowia powoda po 2003 roku pogorszył się. K. P. obecnie potrzebuje stałego dozoru, specjalistycznej opieki, rehabilitacji i leczenia. Niezapewnienie optymalnego leczenia będzie prowadziło do coraz gorszego stanu zdrowia powoda. Sąd kierował się zaufaniem do kompetencji i wysokiego poziomu wiedzy biegłych, ich wieloletniego doświadczenia zawodowego. Wnioski obu opinii są jednoznaczne i logiczne.

Zeznania świadków L. R., L. S., J. O., J. T. Sąd uznał za wiarygodne, świadkowie zeznawali spójnie, ich zeznania korespondują z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w przedmiotowej sprawie.

Zeznania B. R. Sąd uznał za wiarygodne w zakresie stanu zdrowia powoda, sposobu jego aktualnego funkcjonowania, zakresu opieki i leczenia jakiego wymaga, które w części korespondują z wnioskami opinii pisemnych biegłych. Jednakże Sąd nie dał wiary co do twierdzeń o kosztach utrzymania powoda. Niewątpliwie koszty utrzymania powoda są ponad przeciętne, ale podnoszone twierdzenia o ich wysokości Sąd uznał za nie w pełni wiarygodne.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Oceniając żądanie pozwu w oparciu o art. 907 §2 kc w związku z art. 444 §2 kc Sąd stwierdził, że po uprawomocnieniu się wyroku zasądającego rentę na rzecz Powoda K. P. tj. po roku 2003, nastąpiła zmiana okoliczności faktycznych uzasadniających jej podwyższenie. Przede wszystkim zmianie uległ zakres usprawiedliwionych potrzeb powoda.

Uzasadniając żądanie pozwu podwód wskazał, że stan jego zdrowia na przestrzeni ostatnich lat znacznie się pogorszył, zdeterminowało to wzrost kosztów jego utrzymania, leczenia oraz sprawowania opieki. Mimo iż wysokość zasądzonej renty została podwyższona i obecnie wynosi niemalże 3.000 zł miesięcznie nie wystarcza na pokrycie podstawowych potrzeb powoda.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa. Podnosząc, że jeżeli strona powodowa domaga się podwyższenia renty winna wykazać, iż zaistniały przewidziane prawem przesłanki uzasadniające zgłoszone żądanie, w tym w szczególności zmianę okoliczności faktycznych w zakresie dotyczącym potrzeb. Pozwany zaprzeczył wszelkim twierdzeniom pozwu.

Niewątpliwie w oparciu o zgromadzony materiał dowodowy, a w szczególności opinie pisemne biegłych sądowych należy stwierdzić, że wystąpiły okoliczności faktyczne uzasadniające zgłoszone żądanie. Stan zdrowia powoda uległ znacznemu pogorszeniu, co zdeterminowało wzrost jego potrzeb w tym zakresie sprawowanej opieki, kosztów leczenia i utrzymania.

Sąd nie podzielił zasadności twierdzeń strony pozwanej jakoby powód mógł przebywać na stałe w ośrodkach opieki, wówczas koszty jego miesięcznego utrzymania kształtowałyby się na poziomie około 3.200 zł. Powód przebywał już w takich ośrodkach gdzie był z powodu swojej agresji unieruchamiany, podawano mu leki w dużych dawkach, był otumaniony, nikt z nim nie pracował, nie rehabilitował, nikt nad powodem nie sprawował należytej opieki i rehabilitacji.

Sąd uwzględniając koszty żywienia powoda w kwocie miał na uwadze że zasadne jest stosowanie przez niego zdrowej diety. Nadto koszty niewątpliwie są wyższe z uwagi na fakt, że powód nie przyjmuje leków, nie wyraża takiej woli, a jedynym sposobem jest podawanie mu ich w przyrządzanych posiłkach. Dlatego wobec sprzeciwu powoda, matka przygotowuje mu cokolwiek innego tak aby powód przyjął leki wraz z jedzeniem.

Odnosząc się do kosztów leczenia Sąd uznał, że zasadne jest kontynuowanie leczenia medycznym preparatem m. (...). Nawet na maksymalnych dawkach dotychczasowych leków psychotropowych powód nie funkcjonował prawidłowo, był agresywny, nie chciał przyjmować leków, były sytuacje, w których dwóch mężczyzn musiało mu podać zastrzyk, również nie wstawał z łóżka, nie dbał o swoją higienę, do tego stopnia że czynności fizjologiczne wykonywał leżąc stale w łóżku. Od około kilku miesięcy wdrożono o powoda leczenie preparatem medycznym marihuany (...), która obecnie odnosi najbardziej efektywne skutki. Przede wszystkim poziom agresji u powoda spada, staje się bardziej kontaktowy, funkcjonuje bardziej aktywnie w ciągu dnia. Jednakże Sąd nie uznał kosztów leczenia na wskazywanym poziomie tj. około 5.000 zł miesięcznie, wdrożone leczenie już przynosi pierwsze rezultaty, a strona powodowa wykazała jego koszty na poziomie około 1.200 zł miesięcznie. Dlatego Sąd nie uznał kosztów leczenia preparatem medycznym marihuany (...) ponad tę kwotę Strona nie wykazała, że ponosi wyższe koszty związane z zakupem marihuany (...) niż koszty wykazane w fakturach, nie wykazała także że wskazane jest leczenie w wyższych dawkach i ilości niż dotychczasowych..

Jednoznacznie z opinii biegłych wynika, że powód wymaga stałej opieki i dozoru. Mając na uwadze wiek matki powoda oraz jest stan zdrowia- leczy się onkologicznie, zasadne jest i konieczne korzystanie z pomocy osób trzecich kilka razy w tygodniu, koszty te są niezbędne.

Odnosząc się do twierdzeń pozwanego, iż powód pobiera rentę w kwocie 1.354 zł, należy wskazać że celem ustawodawcy w przyznaniu tego świadczenia jest zabezpieczenie bytu osób najbliższych zmarłego w zakresie zupełnie podstawowych potrzeb. Otrzymywana przez K. P. renta nie wpływa na zakres odpowiedzialności pozwanego.

Jeżeli chodzi o koszty rehabilitacji Sąd ocenił, że z uwzględnieniem rehabilitacji wykonywanej w domu zasadnym będzie dwukrotny pobyt powoda w skali roku w ośrodku rehabilitacyjnym, każdy przez okres jednego miesiąca.

Sąd nie uwzględnił żądania pozwu w kwocie 14.000 zł miesięcznie uznając tę kwotę za zawyżoną. Koszty utrzymania powoda są ponad przeciętne, ale nie sięgają kwoty dochodzonej pozwem. Strona powodowa jest reprezentowana w sprawie przez fachowego pełnomocnika, jeżeli koszty utrzymania K. P. są ponoszone w większym zakresie winny one być dowiedzione. Sąd ocenił wysokość wydatków w oparciu o zestawienie kosztów utrzymania powoda przedstawione na etapie zwolnienia od kosztów, uznając je w oparciu o pozostały materiał dowodowy zgromadzony w sprawie, za zasadne. Sąd nie mógł opierać się wyłącznie na twierdzeniach strony powodowej ustalając zakres potrzeb powoda i kosztów jego utrzymania, ale także na przedstawionych dowodach.

Sąd zasądził rentę w kwocie 7.000 zł miesięcznie, w tym 1.530 zł tytułem utraconego zarobku, w dalszym ciągu szacując możliwości zarobkowe powoda na poziomie aktualnego minimalnego wynagrodzenia, oraz 5.470 zł tytułem zwiększonych potrzeb. Powyższa kwota oraz otrzymywana renta rodzinna są wystarczające dla pokrycia wszelkich potrzeb powoda tj. kosztów utrzymania w wysokości 4.710 zł, kosztów leczenia preparatem medycznym z marihuany około 1.200 zł oraz kosztów turnusów rehabilitacyjnych dwa razy do roku wraz z opiekunem w kwocie po 13.000 zł każdy. Nadto matce powoda comiesięcznie do dyspozycji pozostanie kwota, którą pokryje np. koszty transportu na turnusy rehabilitacyjne jej i syna, opieki nad powodem w szerszym zakresie (biorąc pod uwagę stan zdrowia matki powoda i jej wiek, koszty te niewątpliwie wzrosną) w tym koszty podania leków poprzez iniekcje, dodatkowej rehabilitacja.

Mając na uwadze powyższe Sąd orzekł jak w punkcie I sentencji wyroku.

Sąd żądanie pozwu uznał za wygórowane, dlatego w pozostałej części powództwo oddalił o czym orzekł jak punkcie II sentencji wyroku.

O kosztach sądowych Sąd orzekł na podstawie art. 100 kpc w zw. z art. 113 §1 uksc, art. 102 kpc rozdzielając je po połowie, albowiem powód wygrał proces w 50% i z tego tytułu zasądził od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa Sądu Okręgowego w Poznaniu kwotę 4.339,31 zł (na powyższą kwotę składają się 1/2 opłaty od pozwu kwocie 6.705 zł oraz 1/2 kosztów opinii biegłych w kwocie 8.678,62 zł). Sąd odstąpił od obciążania powoda pozostałymi kosztami sądowymi mając na uwadze jego sytuację materialną oraz stan zdrowia, a koszty pozasądowe wzajemnie zniósł, o czym orzekł jak w punkcie III i IV sentencji wyroku.

SSO Hanna Ratajczak

ZARZĄDZENIE

1. Odnotować;
2. Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem proszę doręczyć pełnomocnikom stron;
3. Za 14 dni lub z apelacją.

P. dnia 20 marca 2018 roku

SSO Hanna Ratajczak